گفتگوی آفتاب یزد با رضا حسینی به بهانه نمایشگاه مروری بر ۲۵ سال نقاشی‌های در خانه هنرمندان ایران

نقاشی که نبض موسیقی را در دست دارد

آفتاب یزد - فرین روحانیان: این روزها نمایشگاه مروری بر ۲۵ سال نقاشی‌های رضا حسینی، در نگارخانه استاد «ممیز» خانه هنرمندان ایران برقرار است. در این نمایشگاه بیش از ۳۰ اثر از دوره‌های مختلف کاری استاد رضا حسینی در معرض دید علاقمندان قرار گرفته است که شامل طراحی‌هایی با سایزهای کوچک تا بوم‌هایی به اندازه ۱۴۰ در ۱۷۰ می‌شود. این آثار نشانگر دوره‌های مختلفی از زندگی هنری هنرمند است که با دگرگونی سبک، سوژه و نگاه همراه است. در نگارخانه استاد «ممیز»، از طراحی‌های سال‌های دور که رد می‌شوی، فیگورهای تنیده در رنگ که نه می‌خواهند فیگور باشند و هم در عین حال تصویر زنان عشایر را بازتاب می‌دهند تا پرتره‌ای که پرتره نیست و اسبی که اسب نیست و طبیعتی که صدایش می‌آید و هوایش جریان دارد و اما نیست، همه و همه دست به دست هم نشانی نقاشی را می‌دهند که ردپایش همه جا هست. در پس رنگ‌های پخته پالت فیگورهایی که به انتزاع کشیده شده‌اند و یا پالت واضح‌تر و کم تعددتر آبستره‌های پرشوری که صدا را به سکوت کشانده‌اند. آرامش قبل از طوفان و یا پس از آن، صلح و جنگ، خیر و شر، حرکت و سکون شاید پررنگ‌ترین چیزهایی هستند که در آثار حسینی مخاطب را به خود جذب می‌کنند. جمع اضدادی که در وجود انسان و جهان پیرامونش جریان دارد، بی‌هیچ توضیحی در آبستره‌های هنرمند، قدم پیش می‌گذارند و با مخاطب به گفت‌وگو می‌نشینند. در حاشیه برپایی نمایشگاه مروری بر ۲۵ سال نقاشی‌های رضا حسینی، میهمان خانه نقاش شدیم.

*** آقای حسینی، آخرین نمایشگاهی که داشتید کی و کجا بود؟**

فکر می‌کنم حدود ۴ سال پیش بود که در گالری هور نمایشگاه انفرادی برگزار کردم و بعد از آن در چند نمایشگاه گروهی شرکت داشته‌ام.

*** درک و تعریفی که شما از هنر و به خصوص نقاشی داشته‌اید و اینکه اعتقاد دارید دغدغه اجتماعی به صورت مستقیم دستمایه کار هنری نیست یا نباید باشد. در این چند سالی که شما کمتر حضور نمایشگاهی داشته‌اید، اتفاقات زیادی در زمینه هنر، نقاشی و مارکت هنری افتاده است که خیلی از آنها به واسطه طرح یک دغدغه اجتماعی دیده شده‌اند و یا مخاطب را با بازارسازی مجبور به دیدن کرده‌اند، امروز و با توجه به این تغییرات چه نظری در این باره دارید؟**

فضای تجسمی ما، فضای خوب و رو به رشدی است اما بی‌اشکال هم نیست. ایرادهایی هست و بخشی از آنها هم طبیعی هستند. در هر کار و رشته‌ای وقتی پای دلال‌ها به میان می‌آید و یا بحث پیله‌وران هنری مطرح می‌شود، قاعده بر این است که وضعیت‌هایی از این دست که ما شاهدیم، رخ دهد. در این ۴ سال من خیلی چیزهای خوشایند و خیلی چیزهای ناخوشایند دیدم، مثل شما و دیگران. خوشایند مثل اینکه یک جوان شاید اگر این وضعیت پیش نیامده بود هرگز نمی‌توانست آثار خودش را ارائه کند و ناخوشایند اینکه خیلی‌ها تقلبی بالا آمده‌اند. یکی دیگری را می‌شناسد و دیگری سفارش آن یکی را می‌کند و ... اینها دل درد می‌آورند دیگر. این دیگر، هنر نیست. این هم بخش ناخوشایندی است که البته قابل چشم پوشی هم نیست.

*** فکر می‌کنید آن طور که برخی می‌گویند، این یک دوران گذار است و اجتناب‌ناپذیر؟**

خیر، زیرا اتفاقی هم نیفتاده است. سبک یا مدرسه‌ای به وجود نیامده است، بازار هنرهای تجسمی گرم شده است، خب دست‌شان درد نکند، خیلی هم خوب است، ای کاش من هم می‌توانستم در این بازار باشم. بخیل نیستم. منتها نمی‌توانیم بگوییم که اتفاق نوینی افتاده است، دست کم من چنین اعتقادی ندارم. آن زمان‌ها به لحاظ شکل اقتصادی دوران سبک‌ها و مکاتب بسیاری به وجود می‌آید اما در جامعه ما چه اتفاقی افتاد؟ از آن ابتدا ما تقلید کردیم و هنوزم داریم تقلید می‌کنیم. درست مثل ادبیات‌مان البته بیشتر در بخش نویسندگی، چیزی خلق کرده‌ایم؟ نه. در نقاشی هم همینطور، یعنی وقتی نگاه می‌کنیم می‌بینیم که فلان نقاش دلخوش است به اینکه مثلا ۵۰-۶۰ سال پیش یک حرکتی کرده است، خب البته باعث افتخار است، منتها همین فقط باعث افتخار است، اما چه حرکتی بعد از آن دیگران کردند؟ چه شیوه و مکتبی بنا نهاده شد؟

*** اصولا نقاشی آبستره به آن مفهومی که شما به آن اعتقاد دارید، از گذشته‌ها هم خیلی مورد توجه مردم نبوده اما در این سال‌های اخیر بیشتر پرداختن به دغدغه‌های فرهنگی و موضوعات حساس در جامعه بوده است که نقطه پرش جوان‌ترها شده است. دقیقا این نوع نگاه هم تبدیل به ویترین هنرهای تجسمی و به خصوص نقاشی کشور، در مارکت داخلی و خارجی شده است. در این زمینه چه نظری دارید؟**

من اصلا اعتقاد ندارم که هنر بتواند در این زمینه‌ها کاری انجام دهد، اینها تلاش می‌کنند که هنر را به ادبیات نزدیک کنند. نوعی از روایت و توضیح دادن، این چه خاصیت و لطفی برای جامعه دارد؟ کدام نهضت توسط یک نقاش به وجود آمده است؟ هیچ وقت پیش نمی‌آید، حتی «رپین» را هم که می‌بینید پشت سر انقلابیون حرکت می‌کرده است. این کارها، کار نقاش نیست

*** خیلی‌ها معتقدند که همیشه در تاریخ عده‌ای از نقاش‌ها بازتاب اتفاقات جامعه را در کارهایشان داشته‌اند و این را نوعی رسالت هم می‌دانند.**

تا زمانی که دوربین عکاسی به وجود نیامده بود، بله «گویا» بود، «رپین» بود و خیلی نقاشان دیگر بودند که شرایط را تصویر می‌کردند. وقتی دوربین به وجود آمده است، اصلا نیازی به این کار نیست.

*** اما به هر حال محیط پیرامون بر آثار یک هنرمند تأثیرگذار است.**

تأثیر فرق می‌کند، اما حرکت‌های سیاسی و اجتماعی باید از یک پشتوانه‌ای برخوردار باشد. تازه اگر این پشتوانه هم باشد ربطی به نقاشی ندارد و می‌تواند دو بعد متفاوت از شخصیت یک فرد باشد. البته وضع اجتماع و اوضاع اقتصادی یک جامعه آن طور که شما اشاره کردید کاملا روی کار تأثیرگذار است. هر عنصری که بیرون از شخصیت هنرمند وجود دارد می‌تواند بر اثر هنری موثر واقع شود. یک نقاش می‌تواند یک کلاس یا مکتب ابداع کند برای دیگران اما ربطی به جریانات سیاسی و اجتماعی ندارد. زمانی سیاست و هنر به هم مرتبط می‌شوند که هنرمند از پشتوانه مالی طبقه مرفه برخوردار باشد، مثل حالا که می‌توانند کار بفروشند و عده‌ای هم کار می‌خرند، مثل قرن ۱۹ میلادی که تلاش می‌شد از آثار هنرمندان در عرصه‌های مختلف حمایت شود. به همین دلیل این همه مکتب هنری به وجود آمد. در آن شرایط دیگر نقاش هم می‌نشیند و زیبایی می‌آفریند. وقتی نقاش فقیر باشد مطالعه نمی‌کند، کارش که خریدار نداشته باشد که دیگر اصلا طرف مدرنیسم نمی‌رود و فکر نکنید که فقط در ایران این طور است. در دانشگاه‌های آمریکا مدتی است که کلاس‌های کلاسیزیسم و مدرنیسم را از هم جدا کرده‌اند.

*** کمی از حال و هوای کارهای این نمایشگاه بگویید.**

قاعدتا من نباید از کارهایم بگویم شاید اصلا آن درکی را که یک منتقد نسبت به آثارم داشته باشد من نداشته باشم. اما من معتقدم که نقاشی به سمت موسیقی حرکت می‌کند و قابل معنی‌کردن نیست. نقاش کار خودش را می‌کند اما باید آثار هنری در معرض دید مخاطب قرار بگیرد و این همنشینی استمرار پیدا کند تا مخاطب به درک مستقل خود از اثر هنری برسد. زشت‌ترین شکلش زمانی است که کاری را انجام دهیم برای آنکه صرفا فروش برود، این اصلا هنر نیست. چه ارزشی دارد؟ من همیشه فکر می‌کنم که اگر این اتفاق میمون برای من بیفتد، چه می‌شود؟ همه عمرم نقاشی کرده‌ام الان هم زندگی‌ام خیلی بد نیست، زندگی را چرخانده و سرسخت هم پای نظرات خودم ایستادم. نمی‌دانم اگر کار من را مثلا در کریستیز با قیمت بالایی بخرند، من باز از این حرف‌ها می‌زنم یا نه. واقعا نمی‌دانم، باید خیلی توانا بود تا با این موضوع روبه‌رو شد و همچنان این نظرها را داشت. فکر نمی‌کنم برای من خیلی فرق کند چون پیش آمده البته نه در کریستیز اما در شرایط مشابه که تأثیرات شدید اقتصادی در زندگیم رخ داده اما تغییری در راهم رخ نداده است.

*** مرور بر آثار شما که آثار زیادی نیز از گذشته در اختیار ندارید، چطور شکل گرفت؟**

در نمایشگاه خانه هنرمندان ایران، از حدود ۲۵ سال پیش، از هر دوره کاری‌ام یک تا دو اثر بستگی به اینکه چقدر به خریداران آثارم دسترسی داشته‌ام، جمع آوری کردم. این آثارم که در بخش مروری بر آثار به نمایش درآمده، متعلق به من نیست و تنها برای برگزاری این نمایشگاه به امانت گرفته شده است.

■ من اصلا اعتقاد ندارم که هنر بتواند در این زمینه‌ها کاری انجام دهد، اینها تلاش می‌کنند که هنر را به ادبیات نزدیک کنند. نوعی از روایت و توضیح دادن، این چه خاصیت و لطفی برای جامعه دارد؟ کدام نهضت توسط یک نقاش به وجود آمده است؟ هیچ وقت پیش نمی‌آید، حتی «رپین» را هم که می‌بینید پشت سر انقلابیون حرکت می‌کرده است. این کارها، کار نقاش نیست

■ فضای تجسمی ما، فضای خوب و رو به رشدی است اما بی‌اشکال هم نیست. ایرادهایی هست و بخشی از آنها هم طبیعی هستند. در هر کار و رشته‌ای وقتی پای دلال‌ها به میان می‌آید و یا بحث پیله‌وران هنری مطرح می‌شود، قاعده بر این است که وضعیت‌هایی از این دست که ما شاهدیم، رخ دهد.

■ ۲۵ سال نقاشی یعنی در این ۲۵ سال من به چه شیوه‌هایی نقاشی کرده‌ام، کجا بوده‌ام و به کجا رسیده‌ام. اگر ۲۰ سال دیگر زنده باشم شاید نقاشی‌هایم خیلی تغییری با امروز نکند اما در این ۲۵ سال سرعت دگرگونی در آثار بسیار زیاد بوده است اما از این پس این تغییرات احتمالی سرعت کمتری خواهد داشت

*** چه تعداد اثر در بخش نمایشگاهی و چه تعداد در بخش مروری بر آثار به نمایش درآمده است؟**

حدود ۱۲ اثر از کارهای سال‌های اخیر در بخش نمایشگاهی و حدود ۲۰ اثر نیز در بخش مروری بر آثار به نمایش درآمده و پیش از این هرگز چنین نمایشگاهی از آثار من برگزار نشده است. در این نمایشگاه به راحتی می‌توان دید که من چگونه حرکت کرده‌ام، از یک سری کارهای اکسپرسیون شروع کرده‌ام، آمدم جلوتر گاهی تکنیک‌های متفاوت، گاه با سوژه‌های متفاوت، مسیر کاری‌ام را طی کرده‌ام.

*** یک دوره فیگوراتیو هم داشته‌اید.**

بله، به عنوان مثال زنان عشایر، یک دوره سوژه آثار من بودند. خیلی از این آثار در بی‌ینال‌ها بودند. در موزه از کارهای این دوره‌ام، کارت پستال تهیه کرده بودند. کارهای خوبی بودند اما مربوط به آن زمان است. بعد کم‌کم شکل‌ها عوض شده و مدرن می‌شوند ولی هنوز فیگور وجود دارد تا جایی که فیگورها دیگر خیلی آشنا نیستند اما هنوز حضور دارند و بعد که به کلی به آبستره تبدیل می‌شوند.

*** از دوره متأخر بیشتر بگویید و اینکه با چه فضای ذهنی‌ای از فیگوراتیو فاصله گرفتید و به آبستره روی آوردید؟**

احساس می‌کردم زمانی به سمت فیگور می‌روم که گیر افتاده باشم و نمی‌دانم چه کار باید انجام دهم؛ فیگور همیشه در این شرایط من را نجات می‌داد. حالا ممکن بود شما را بکشم بعد شروع کنم به دفرم کردن و از آن میان یک انتزاع بیرون بیاید. بعد تلاش کردم که اصلا این داستان را بگذارم کنار، فکر کردم فیگور و این داستان‌ها کافی است. این دفعه رفتم سراغ طبیعت منتها طبیعت را دفرم کردم. اکثر آثار من را که ببینید، در واقع طبیعت است که حجمی و حرکتی کار شده است و مخاطب را می‌برد به فضاهایی که گویی در طبیعت شکل گرفته است. مثلا در یکی از آثار، انگار طبیعت دارد حمله می‌کند و می‌آید جلو.

*** در این آثار گویی خیر و شر یا آرامش و آشوب و پارادوکسی دیده می‌شود که در نقطه‌ای با هم به صلح رسیده‌اند.**

بله و البته این را من از گذشته به ارث برده‌ام، زمانی که یک نمایشگاه گذاشتم بین سال‌های ۷۶ تا ۸۴ به نام سنت و مدرنیست که در واقع اشاره به همان خیر و شری است که شما اشاره کردید. آن آثار بیشتر فیگوراتیو بودند اما با همین نگاه. البته این نکته را هم باید بگویم که آبستره خودش به تنهایی یعنی انتزاع ولی آبستره فیگوراتیو هم داریم و این اصلا به معنی آن نیست که هر کسی یک فیگور در کارش بود دیگر در حوزه آبستره نمی‌گنجد. یک دوره هم یک سری کارهای حرکت‌دار می‌کردم که به عنوان مثال مخاطب حس می‌کرد اسبی در حال حرکت است ولی واقعا اینطور نبود، تنها نمایش حرکت بود. در مجموعه جدیدم از طبیعت الهام گرفته‌ام و حتی تلاش نمی‌کنم که طبیعت نباشد، خود به خود طبیعت هم نیست. در نتیجه خوشبختانه راحت شدم. یک دوره تلاش می‌کردم یک اثر آبستره شود، فکر می‌کردم رئال بشود برای من خوب نیست. الان دیگر این طور نیست، اصلا تلاش نمی‌کنم کار خود به خود آبستره می‌شود.

*** ۲۵ سال نقاشی، چه چیزی را به شما یادآوری می‌کند؟**

۲۵ سال نقاشی یعنی در این ۲۵ سال من به چه شیوه‌هایی نقاشی کرده‌ام، کجا بوده‌ام و به کجا رسیده‌ام. اگر ۲۰ سال دیگر زنده باشم شاید نقاشی‌هایم خیلی تغییری با امروز نکند اما در این ۲۵ سال سرعت دگرگونی در آثار بسیار زیاد بوده است اما از این پس این تغییرات احتمالی سرعت کمتری خواهد داشت. آثار متأخرم که بیشتر رنگ روغن هستند و در مواردی میکس‌مدیا محسوب می‌شوند در شرایطی شکل گرفتند که من حال روحی خیلی خوبی داشتم و از این نظر کارهای خوبی از آب درآمده‌اند چون گاهی اصلا آدم نمی‌تواند کاری انجام دهد، مخصوصا وقتی تحت فشار روحی و یا ناراحتی باشید، اصلا کار درنمی‌آید.

تئاتر

انسان شناسی با طعم سقراط

نسیما کشفی: با نگاهی دقیق به تاریخ و جریانات فکری جوامع انسانی خیلی سریع می توان به تلاش همیشگی انسان ها برای دوری از تکرار و یا تکراری شدن پی برد. به گزارش جهانی پرس، زمانی که ادبیات جامعه ای با تغییرات مشهود به سمت عرفان سوق پیدا می کند می شود حدس زد که افراد آن جامعه در آن مقطع زمانی ناامید از اصلاح زمانه خود به معنویت پناه برده اند و آسایش را در آموزه های عرفانی جستجو می کنند.

زمانی که آتن در مرحله گزار به دموکراسی از پایگاههای بحث و گفتگوی اندیشمندان بهره می گیرد، فلسفه تعریف متفاوتی در جامعه پیدا می کند.

سقراط با اشرافش بر گذشته و آینده نگری زیرکانه خود، دیالکتیک را با روش متفاوتی به فضای اندیشه وارد می کند. رسیدن به حقایق و اثبات هدف از طریق کشف و تعقیب تناقض ها در فکر و سخن مفهوم آشنایی از دیالکتیک زمانه اوست.

سقراط با تاکید بر اخلاق در گفتگو و مباحثه شکل جدیدی از ادبیات را ابداع کرده و با جسارت وارد حوزه خودشناسی و انسان شناسی می شود. با اعتراف به اینکه « می دانم که نمی دانم» مخالفانش را در ابتدای بحث خلع سلاح کرده و با لودگی فیلسوفانه ای دوست و دشمن را به کنکاش در خود و مسئولیت پذیری در مقابل رفتارهای شخصی دعوت می کند.

نگاه استقرایی سقراط به مسائل و استفاده مکرر از مثالهای روزمره برای شناساندن واقعیت موجب شده تا افراد جامعه در طبقات و اقشار مختلف جذب اندیشه های او شوند . پرداختن حمیدرضا نعیمی به شخصیت سقراط و منطبق کردن فضای نمایش با دنیای امروز محیط مناسبی برای پرداختن به تکرار واقعیت های تاریخی ایجاد کرده است. اینکه ارزشهای اخلاقی و اجتماعی مداوما مسیر اوج و افول را طی می کنند تکرار تاریخ است یا تکراری بودن هنجارهای اجتماعی ؟ طنز جریان دار و هدفمند نمایشی در کنار بداهه های منظم و فیلسوفانه فرهاد آیش با تاثیرگذاری بیشتری بر مخاطب، نمایش سقراط را موفق به پیش می رود. جدل همیشگی سنت و مدرنیته با نمایه های فاصله نسلها و دور شدن از حقایق بسیار نزدیک به علت تمرکز بر «خود» از مواردی است که بسیار بجا پردازش شده است.

در کنار توانمندی کارگردان و قصه قوی نمایش، قابلیت های موسیقیایی بازیگران و در نظر گرفتن فاکتور مخاطب هوشمند به موفقیت کار کمک شایانی کرده است. آشتی افکار بدون در نظر گرفتن قدمت آنها شاید پیام جدید و قابل تامل سقراط امروزی باشد.

با هنرمندان

حامد بهداد بلبل «دندون طلا» شد

حامد بهداد که نقش خواننده‌ای به نام بلبل را در مینی سریال «دندون طلا» ایفا می‌کند، این روزها در یک قهوه‌خانه مقابل دوربین است. به گزارش مهر، تصویربرداری سریال تازه داوود میرباقری با نام «دندون طلا» این روزها از مرز ۵۰ درصد گذشته و عوامل کار را در لوکیشنی حوالی خیابان اندرزگو در یک قهوه‌خانه ادامه می‌دهند. اکنون گروه شب‌کارند و حامد بهداد، مهدی فخیم‌زاده و سیروس گرجستانی بازیگرانی هستند که مقابل دوربین میرباقری قرار گرفته‌اند. گروه تولید این مینی‌سریال پیش از این در خیابان ۱۷ شهریور و محله تیردوقلو مشغول کار بودند. لوکیشن اصلی بازی حامد بهداد که نقش بلبل را در «دندون طلا» دارد، در خانه عنایت سرخوش با بازی حمیدرضا آذرنگ است. بهداد در این سریال نقش خواننده‌ای را بازی می‌کند که در قهوه‌خانه قنبر با بازی مهدی فخیم‌زاده مشغول به کار است.

شرکت ملی گاز ایران
شرکت مجتمع گاز پارس جنوبی

نوبت دوم

آگهی فراخوان مناقصه عمومی

شرکت مجتمع گاز پارس جنوبی در نظر دارد اقلام مورد نیاز خود را با شرایط ذیل از طریق مناقصه عمومی تامین نماید:

شماره تقاضا و مناقصه	تقاضای شماره: O-9340125-MRS مناقصه شماره : 93/227
شرح اقلام درخواستی	خرید مبدل حرارتی و تیوب باندل
مبلغ تضمین شرکت در مناقصه	مبلغ تضمین شرکت درمناقصه به میزان ۱/۱۸۰/۰۰۰/۰۰۰ریال می باشد.
نوع تضمین شرکت در مناقصه	ضمانت نامه بانکی یا واریز وجه نقد به حساب شرکت مجتمع گاز پارس جنوبی و یا ارائه چک تضمین شده بانکی
تاریخ تحویل اسناد به واجدین شرایط	۱۳۹۴/ ۰۳/ ۲۱
آخرین مهلت ارائه پیشنهادات	۱۳۹۴/ ۰۴/ ۰۶
تاریخ گشایش پاکات فنی	۱۳۹۴/ ۰۴/ ۱۶
تاریخ گشایش پاکات مالی	۱۳۹۴/ ۰۵/ ۰۶
آدرس و تلفن مناقصه گزار	استان بوشهر، عسلویه، منطقهٔ ویژهٔ اقتصادی انرژی پارس، شرکت مجتمع گاز پارس جنوبی، فاز ۲ و ۳ مدیریت بازرگانی واحد خرید تلفن:۰۷۷۲۷۳۱۲۲۵۱

مناقصه گران می توانند جهت کسب اطلاعات بیشتر به سایت WWW.SPGC.IR مراجعه فرمائید و یا با شماره تلفن های ۰۷۷۲۷۳۱۲۲۵۱ و ۰۷۷۲۷۳۱۲۲۴۷ تماس حاصل فرمایند.

روابط عمومی شرکت مجتمع گاز پارس جنوبی